

iz Celja, Ivan Šanda iz Rogatca, Franc Schreiner od Sv. Križa pri Ljutomeru, Jožef Vodošek od Sv. Lovrenca na Dravskem polju. — Iz III. leta: Franc Bohak iz Poličan, Ivan Grobelsšek iz Žiž, Jožef Hohnjec od Sv. Petra pod Svetimi gorami, Friderik Horvat od Sv. Lenarta pri Vel. Nedelji, Ivan Jančič iz Laporja in Franc Krulje iz Brežic.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Pameče 6 fl. 50 kr., Vransko 15 fl., č. g. J. Planinšek 1 fl., Dramlje 8 fl. 52 kr., Sv. Štefan pri Žusmu 6 fl., stolna mestna župnija v Mariboru 40 fl., Čadram 10 fl., Reichenburg 40 fl., Dobrna 10 fl., Solčava 11 fl. 50 kr., Rečica 10 fl. 75 kr., Marija Ulm 1 fl. in Svetinje 5 fl.

Gospodarske stvari.

Pura.

Pure izrežati je precej mudno in sitno; vendar če se skrbno in umno redijo, se trud bolje izplača, kakor pri drugi perotnini. Pura mora biti čvrsta in velika; za vsakih 7 do 10 pur je treba enega purana, in za pleme sodi le dve leti star. Pure pa se ne smejo čez pet let stare za pleme pustiti. Meseca aprila začne pura jajca nesti in med tem časom se mora zapreti, sicer bi gospodinja malo jajc dobila, ker prosta pura na raznih krajih skrivaj znese, in jajca se morajo vsak dan proti pobirati, ter na hladnem kraju hraniti. Pura znese 15 do 20 jajc in ko zadnje znese, hoče sedeti. Več ko 15 jajc podložiti, ne kaže, ker jih več ne more obsesti. Ko pura vali, ne gre več iz gnezda, in mora se vsak dan iz gnezda vzdigniti, da se zrnja nazoblje in sveže vode napije. Med tem časom se pa morajo jajca s toplo odelo pokriti, da se ne shladijo. Pura se potem spet vzdigne in na jajca rahlo položi, sicer jih potere. Vali 4 tedne. Ker je lupina trda, je treba, ko se mladiči prekljujejo, jih iz lupine rešiti.

Mlade purice so silno občutljive, mokrota in hlad jim močno škoduje, zato jim je toplota in dobra krma prepotrebna. Prvih 24 ur mladiči nobene hrane ne potrebujejo in potem se jim dajo za jesti trdo kuhano, tanko zasekana jajca. Čez dva dni se jim da kuhan grah in drobno zrezan čebul; čez osem dni se jim začnejo dajati drobno zrezane koprive, med pšeno ali proso in ječmenomoko pomešane. Pozneje jedó zrezano salato in v mleko kuhan zmečkan oves.

Ko so mladiči 10 dni stari, se pri lepem vremenu na travo prenesejo, pa varovati se morajo, da v koprive ne pridejo, sicer bi nežnim nožicam koprive bolečine napravile. Zjutraj se mlade purice ne smejo poprej na travo pustiti, dokler se rosa ne osuši. V šestem tednu dobijo rudeče glave in v tem času se jim mora za okrepčanje dobra hrana dajati, in ko so dva meseca stare, so zadosti močne, da se smejo prosto pustiti.

Puran se pita 3—4 tedne, in najlažje in najbolje se dve leti stari opitajo. Najboljša hrana za pitanje je namočena koruza, grah in testo iz prosene in ječmene moke; piti se jim pa mleko daje. — Dragi bralec! Iz tega vidiš, da je s purami mudnega dela, pa spitan in pečen puran na mizi tudi mnogo izda! Meseca septembra in oktobra Hrvati več tisoč puranov priženejo in razprodajo. Naj bi te črtice pripomogle, da bi tudi pri nas na Štajarskem vsaj mali posestniki začeli purane umno rediti.

F. P.—k.

Sejmovi. Dne 25. aprila v Poličanah (za svinje), Kostivnici, Dobovi, Vuzenici, pri Sv. Juriju ob Taboru in pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Dne 27. aprila v Kozjem,

Orešju in Dolu. Dne 28. aprila pri Sv. Antonu v Slov. gor. Dne 29. aprila v Imenem (za svinje). Dne 30. aprila na Bregu pri Ptuj (za svinje). Dne 1. maja v Lipnici, pri Sv. Barbari v Halozah, v Ljubnem, Velenju, na Muti, v Celju, pri Sv. treh Kraljih v Slov. gor., v Cirkovcih, pri Sv. Filipu v Veračah in na Spod. Polskavi (za svinje).

Dopisi.

Iz Ormoža. (Korak za korakom.) Kolikokrat smo bili primorani poročati o eni ali drugi žalostni zadevi, o kaki narodni zgubi, o neuspehih; ali danes nam sili pero v roko vesel dogodek, kateri bo postal sčasoma za razvitek narodne stvari velike važnosti: Ormož je dobil zdravnika, in kar je največ vredno, Slovenca. Zadnja leta je imel celi ormoški okraj samo dva zdravnika, če tudi so bili prejšnja leta v Ormožu samem po trije. Ljudstvo je zbog tega mnogo trpelo ter bilo primorano iskati si v drugih krajih zdravniške pomoči. Z novo deželno postavo o nastavljenju zdravnikov razpisalo se je najpoprej za okrožje ormoško I. služba zdravnika, za katero mesto smo po velikem naporu in le s prijazno pomočjo nekaterih nam naklonjenih narodnih odličnjakov dobili g. dra. Geiger-ja. Naše nemčurje to grozno v oči bode, da pride naše gore sin na to važno mesto, ker bi oni na istem radi videli svojega pristaša dra. Heissa. Izjalovil se jim je njihov trud, ker večina občin ostala je pri besedi ter dovolila podpore samo radi tega, da imajo one izključljivo pravico nastavljenja. Nekateri so se dali premotiti vabljivim glasom nasprotnikov ter postali odpadniki. Žalostna slava. S tem večjo hvalo moramo se spominjati istih naših posestnikov, kateri smatrajo to vprašanje že radi tega važnim, da dobimo enega značajnega moža v Ormož, ki bo imel gotovo več srca za brata Slovenca, kakor tujec ali nemčur. Hvala Bogu, v vsakej občini imamo take moze, da, oni se množijo, kar nas napolnjuje z nado, da bo nemčurstvu tudi v ormoškem okraju kmalu odklenalo. Kako potreben je bil drugi zdravnik, najbolj uvidimo sedaj, ko je novi g. zdravnik preobložen z opravkom. Mi ga nočemo hvaliti, hvalila ga bodo njegova dela, a opozarjamo slovenske posestnike, da iščejo v prvi vrsti pomoči pri njem. Začasno stanuje v narodni gostilnici g. Gomzijsa, s 1. majem naprej pa stalno v hramu g. dra. Omulca.

Od Sv. Štefana. (Priporočba.) Na mnogotera ustmena in pismena vprašanja gledé našega novega križevga pota, bodi sledeče naznanjeno: Po znanih Führichovih podobah ga je slikal na platnu znani akademični slikar gospod Ivan Gosar v Celju. Delo je vsehskozni umetno in dovršeno, ter dokaj povzdiguje slavo slovenskega umetnika. Posebno ganljive so podobe trpečega Jezusa ter njegove prežalostne Matere Marije, kakor izražujejo ove surovih beričev njihovo grozovito neusmiljenost. Velikost podob je 80cm visokosti in 55cm širokosti, ter stanejo 200 gld., kakor smo se pogodili. Natančno po tej meri je priredil jako primerne nekoliko pozlačene okvire iz hrastovega lesa g. Anton Pavlič, podobar, slikar in pozlatař na Bučah, pošta Podčetrtek, za 128 gold. Visokost cele podobe z okvirjem vred meri 1 $\frac{1}{2}$ m — širokost pa 75cm. Enako trpečih, ter umetno izvršenih okvirjev za to ceno mestni delavci narediti ne morejo. Sploh sô vsi č. gg. duhovniki, ki so naš novi križev pot videli, občudovali izvrstno delo, tako gledé slik, kakor okvirjev in trdijo, da ta novi cerkveni kinč nikakor ni predrag. Z mirno vestjo morem torej vseskozi poštena umetnika za enaka in druga cerkvena dela priporočati.

A. Zd.

Iz Šaleške doline. (Razne novice). Pred nekaterimi tedni je bilo nekaj gospodov dobre volje v neki gostilnici v Velenju. Ob tisti priliki se je neki gospod iz Celja že tako rekoč predstavil kot kandidat za bodoče deželnozborske volitve. Ko se je to razvedelo, se je zdelo vsem zelo netaktno. Če bo res prejšnji gospod poslanec odstopil, bodo že merodajni volilci postavili novega kandidata. Tisti gospod iz Celja pa bo že moral potrpeti nekaj let, dokler boljše pozna deželo in ljudstvo, če hoče, da ga kedaj takšna sreča doleti. V tem okraju nima upanja. — Po zimi so bili namenjeni priti »liliputani« (pritlikavci) v Šoštanj, da bi se pokazali v nekaterih predstavah, pa jih ni bilo. Zato pa se je neki drug »liliputan« tam naselil, ali za dolgo, ali kratko, še ne vemo. To pa vemo, da so ga šoštanjski Heil-Germani iz srca veselili, ker se je ponižal tja priti iz blaženega Bismarkovega »rajha«. Po žilah Südmarke se bo zdaj pričela pretakati nova, zlahtnejša kri. — Kakor čujemo, se bo začel v Šoštanju šesto nedeljo po Veliki noči sv. misijon. Najstarejši ljudje ne pomnijo, da bi bili kedaj tam misijonarji. Potreba ga je tedaj gotovo za vse, a za nekaternike pa zeló, zeló. Bog daj svoj blagoslov!

Iz Gornje Ročice v Slov. gor. (Volitev) v naši občini je izpadla zelo povoljno. Predstojnikom so volili g. Josipa Eileca, občespoštovanega kmeta. S tem upamo se je mnogo pridobilo; ker Eilec je vrl narodnjak ter mnogoletni naročnik »Slov. Gospodarja«, kate-terega vselej z veseljem pričakuje in z zanimanjem bere, potem še drugim posodi, kar je od vsakega domoljuba želeti. Naj le hodi vedno po pravični poti v prospeh občinarjev, s tem si bo pridobil občno naklonjenost. Svetovalci so ti trije: Peter Roškarič, Janez Bauman in Peter Velna. Na mnoga leta! —k—

Iz Bočne pri Gornjem gradu. (Naše društvo). Pred kratkim so ustanovili tukajšnji rodoljubi kmetijsko bralno društvo z namenom, pouspeševati umno kmetijstvo in širiti med ljudstvom koristno berilo. Dne 12. aprila je bilo odpravo zborovanje tega društva v prostorih tukajšnje šole, katero se je prav povoljno obneslo; kajti celo iz Gornjega grada je vkljub jako neugodnemu vremenu došlo več ondotnih rodoljubov, kateri so v prospeh umnega kmetijstva in napredka sploh v vsakem oziru vneti podpiralci. Po jedrnatem govoru gospoda učitelja Božidara Dediča, v kojem je poudarjal potrebo in korist umnega kmetijstva in bralnih društev, pričelo se je vpisovanje udov, katerih je takoj 45 pristopilo, in upati je, da se to število še precej pomnoži. Za tem je sledila volitev odbora, v kojega so bili izvoljeni za načelnika Božidar Dedič; namestnika Ignaz Natlačan; blagajnika Franc Štiglic; tajnika Franc Podbrežnik; oskrbnika Ivan Pevec, in odbornike Ivan Pavlin, Anton Levar in Peter Ručigaj. Po volitvi je bila prosta zabava v krčmi gosp. Ivana Purnata. Med raznimi napitnicami povzel je besedo novo izvoljeni gospod načelnik in opomnil zhrane goste, naj bi se ob priliki te otvoritve tudi spomnili naše prekornostne družbe sv. Cirila in Metoda, kar se je z veseljem vsprejelo in v koji namen se je nabralo 18 kron. Želeti je pač mlademu društvu, da bi vrlo napredovalo in da bi se več enakih v tukajšnjem okraju ustanovilo!

Iz Petrovč. (Razne vesti.) Slov. katol. delavsko društvo je Arnovčam trn v peti. Pred kratkim so imeli sedmino. Namesto da bi molili za dušo rajnega, so se kregali zaradi kat. delavskega društva ter zmerjali navzoče ude. Še ženske so si brusile svoje jezike! So vam to »galant ljudje« ti Arnovčani?! — Splošna žalost vlada sedaj v Arnji vasi. Znana trojica je zgubila zopet enega svojih zvestih pajdašev. Pred 14. dnevi je zginil Anton Košec, kateri je vedno trobil v

nemčurski rog. Pobral je ves denar ter jo najbrž popihal v Ameriko. Njemu srečen pot! Obžalovanja vredna je le Arnja vas, katera bo polagoma prišla ob svoje »najboljše moze!« V štirih mesecih so trije zmanjkali. Kaj še le bo, če jo pobrišijo »vzgedni oče« in njihova pomagata, »korajžni in tihi brat?« Odgovor na to vprašanje težko pričakujejo vsi ostali Arnovčani. — V Levcu hočejo obupati »naš skrbni oče župan«. V pretečenem tednu so si zvezali culico ter letali bosi od soseda do soseda po — slovo! Pravijo, da jim ni več za ostati! Že 4 meseci so pretekli, kar je voljen nov odbor in vendar jim še nočejo odvzeti težkega bremena! Bojijo se da bodo »večni župan« ostali. Kaj ne, »bogner« zna nagajati! — Za sedaj so se še dali utolažiti oče župan, a če se jim slednjič res zmeša pamet, kdo jih bo imel na vesti?

Iz Gradca. (N a p i s i.) Vsak ptič rad leti k svojej tolpi in tudi v tisti kraj, kjer se je izvalil. Tako sem tudi jaz že težko pričakoval velikonočnih praznikov, da bi lahko poletel na Slovensko, v svoj domači, rojstni kraj. Velikonočni prazniki so tu, in jaz sem tudi že na Slovenskem. O joj, sedaj sem pa preglasno povedal: — na Slovenskem! Tukaj že ni več slovensko! Napisi in kažipot so vsi nemški. Ne daleč od cerkve Sv. Antona v Slov. goricah je novi kažipot, na katerem bereš: »Nach Andrenzen« — potem še je le slovenski napis »v Andrence«. Drugi kažipot je pri pokopališču: Nach St. Georgen a. d. Stainz. Zatem še le: »k Sv. Jurju na Ščavnici«. Oh preljubi Slovenci! Vprašam vas, zakaj ste li tako malomarni? Ali ne prispada prvo mesto milemu, domačemu, slovenskemu jeziku? Zakaj li pustite prvo mesto tujemu jeziku, svoj materni jezik pa na zadnje mešlo tlačite? Ker bi pa jaz vse rad znal, zato sem vprašal nekega fanta, kdo da je ta omenjena kažipota tako »mojstersko« izdelal? Fant mi odgovori, da Alojz Ferčal iz Vanetinc. Oho, tega možeka pa dobro poznam in vem, da nemški ne zna. Ne vem pa, kdo mu je neki vendar le nakomandiral to blaženo nemščino za kažipota. Najbrž g. župan cerkvene občine. V Cerkvjenjaku so namreč vse povsod na hiš. številkah nemški napisi, le edino pri trgovcu g. Jožefu Tušaku se blesti slovenski napis Cerkvjenjak. Pri tem trgovcu so tudi v prodajalnici slovenski napisi in tudi sv. razpelo. Vsem Slovencem v ondotni bližini torej priporočam omenjenega trgovca, ker pri njem se vse ceneje kupi, kakor pa v kakem mestu ali trgu. Slovenci, držite se gesla: Slovenec k Slovincu!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Vpričo Nj. veličanstva svetlega cesarja so v torek razkrili Mozartov spomenik. — Poslanska zbornica je vsprejela postavbo o pokojninah uradniških udov, toda ne po volji vlade kajti pokojnino udov uradnikov prvih treh razredov je znižala na 3000, 2600 in 2200 gld. S tem se prihrani na leto 50 tisoč gold. V ponedeljek pa se je začela splošna obravnava o volilni preosnovi. Govoril je tudi naš poslanec dr. Gregorec. — V soboto je bil dr. Karol Lueger s 96 glasovi in sicer četrtočrt dunajskim županom izvoljen; liberalec dr. Gröbl je dobil samo 42 glasov. — Govori se, da odstopi vojni minister Krieghammer.

Česko. Okrajni zastopi morajo izjaviti deželnemu odboru, ali se naj na kmetih vpeljejo direktne volitve ali pa ne. — V Pragi postavijo leta 1898. slavnemu zgodovinarju Palackemu, »očetu domovine«, krasen spomenik.